

UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
FACULTATEA DE ECONOMIE ȘI DE ADMINISTRARE A AFACERILOR
ȘCOALA DOCTORALĂ DE ECONOMIE ȘI DE ADMINISTRARE A AFACERILOR

TEZĂ DE DOCTORAT

Conducător de doctorat:
Prof. univ. dr. habil. NIȚU-ANTONIE RENATA DANA

Student-doctorand:
STAMENOVIC KRISTINA

2023

UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
FACULTATEA DE ECONOMIE ȘI DE ADMINISTRARE A AFACERILOR
ȘCOALA DOCTORALĂ DE ECONOMIE ȘI DE ADMINISTRARE A AFACERILOR

DETERMINANȚI AI INTENȚIEI ANTREPRENORIALE
SUSTENABILE ÎN CAZUL TINERILOR

DETERMINANTS OF SUSTAINABLE ENTREPRENEURIAL
INTENTIONS IN THE CASE OF YOUNG PEOPLE

Conducător de doctorat:
Prof. univ. dr. habil. NIȚU-ANTONIE RENATA DANA

Student-doctorand:
STAMENOVIC KRISTINA

2023

Cuprins

REZUMAT.....	9
ABSTRACT.....	14
INTRODUCERE.....	18
CAPITOLUL 1	
DELIMITĂRI CONCEPTUALE PRIVIND ANTREPRENORIATUL SUSTENABIL.....	21
1.1. O perspectivă istorică asupra antreprenoriatului.....	21
1.2. Rolul antreprenoriatului și al antreprenorilor în economiile naționale.....	28
1.3. Particularități ale antreprenoriatului în contextul dezvoltării sustenabile.....	35
1.4. Conceptualizarea antreprenoriatului sustenabil.....	37
CAPITOLUL 2	
INTENȚIA ANTREPRENORIALĂ SUSTENABILĂ ȘI FACTORII DE INFLUENȚĂ...	44
2.1. O abordare teoretică a intenției antreprenoriale.....	44
2.2. Reprezentativitatea modelului evenimentului antreprenorial și a modelului comportamentului planificat în cercetarea intenției antreprenoriale.....	47
2.3. Rezultate empirice în cercetarea antecedentelor intenției antreprenoriale.....	54
2.4. Particularități ale intenției antreprenoriale sustenabile și determinanții ei.....	56
CAPITOLUL 3	
MODELUL ȘI IPOTEZELE DE CERCETARE.....	72
3.1. Strategia de cercetare și metodologia analizei critice a literaturii utilizate.....	72
3.2. Formularea ipotezelor de cercetare și construirea modelului conceptual.....	73
3.3. Operaționalizarea modelului conceptual și scalele de măsurare utilizate.....	83
CAPITOLUL 4	
METODOLOGIA DE CERCETARE.....	90
4.1. Populația și eșantionul delimitat.....	90
4.2. Procesul și instrumentul de colectare a datelor.....	93
4.3. Etapele procesului de analiză statistică a datelor.....	96

CAPITOLUL 5

REZULTATELE CERCETĂRII.....	99
5.1.Obiectivele urmărite și tehnicile statistice utilizate în cercetarea empirică.....	99
5.2. Caracteristicile eșantioanelor de respondenți.....	100
5.3. Caracteristicile psihometrice ale scalelor de măsurare utilizate.....	107
5.4. Statistici univariate la nivel de construct.....	126
5.5. Analiza de corelații.....	129
5.6. Testarea ipotezelor de cercetare.....	132

CAPITOLUL 6

CONCLUZII, IMPLICAȚII, LIMITE ȘI DIRECȚII VIITOARE DE CERCETARE.....	151
6.1. Concluzii referitoare la rezultatele cercetării.....	151
6.2. Implicațiile rezultatelor cercetării.....	155
6.3. Limite și direcții viitoare de cercetare.....	158
BIBLIOGRAFIE.....	160
ANEXE.....	175

Table of contents

SUMMARY.....	9
ABSTRACT.....	14
INTRODUCTION.....	18
CHAPTER 1	
CONCEPTUAL DELINEATION OF SUSTAINABLE ENTREPRENEURSHIP.....	21
1.2.A historical perspective on Entrepreneurship.....	21
1.2. The Role of Entrepreneurship and Entrepreneurs in national economies.....	28
1.3. Characteristics of Entrepreneurship in the Context of sustainable development.....	35
1.4. The concept of sustainable entrepreneurship.....	37
CHAPTER 2	
SUSTAINABLE ENTREPRENEURIAL INTENTIONS AND THE INFLUENCING FACTORS	44
2.1. A theoretical approach to entrepreneurial intention.....	44
2.2. The representativeness of the model of the entrepreneurial event and the model of the planned behavior in the research of entrepreneurial intention	47
2.3. Empirical results in the research of the antecedents of entrepreneurial intention.....	54
2.4. Characteristics of the sustainable entrepreneurial intention and its determinants.....	56
CHAPTER 3	
RESEARCH MODEL AND HYPOTHESES.....	72
3.4.Research strategy and systematic analysis of the relevant literature.....	72
3.5.Formulation of research hypotheses and construction of the conceptual model.....	73
3.6.Operationalization of the conceptual model and the measurement scales.....	83
CHAPTER 4	
RESEARCH METHODOLOGY.....	90
4.1. Population and delimited sample.....	90
4.2. Data collection process and tools.	93
4.3. The stages of the statistical data analysis process	96

CHAPTER 5	
RESEARCH RESULTS	99
5.1. The objectives and the statistical techniques used in empirical research.....	99
5.2. Characteristics of the respondent samples.....	100
5.3. Psychometric characteristics of the measurement scales.....	107
5.4. Univariate statistics at construct level	126
5.5. Correlation analysis	129
5.6. Testing research hypothesis	132
CHAPTER 6	
CONCLUSIONS, IMPLICATIONS, LIMITATIONS, AND FUTURE RESEARCH DIRECTIONS	151
6.1. Conclusions regarding the research results	151
6.2. The implications of the research results	155
6.3. Limitations and future research directions.....	158
BIBLIOGRAPHY.....	160
ANNEXES.....	175

Rezumat

Intenția este o stare mentală care anticipează și explică gândirea, respectiv comportamentul uman (Arru, 2020). În contextul antreprenoriatului, intenția se referă la disponibilitatea unei persoane de a crea o afacere nouă și la a preconiza că va realiza acest lucru în perspectivă (Farrukh et al., 2018). Intenția antreprenorială devine sustenabilă atunci când mentalul unui individ indică convingerea, respectiv angajamentul său privind inițierea în viitor a unei afaceri care ia în considerare și pune în echilibru valorile economice, sociale și de mediu (Agu et al., 2021). Stabilirea factorilor care ar conduce la stimularea intenției antreprenoriale sustenabile crează posibilitatea universităților să înțeleagă care sunt măsurile ce trebuie întreprinse pentru a promova valorile de mediu și sustenabilitatea în programele de educație antreprenorială adresate tinerilor, iar decidenților guvernamentali să asigure un mediu de afaceri stimulativ creării de afaceri noi care să genereze în același timp profit, conservarea mediului natural și social, îmbunătățirea bunăstării societății (Nițu-Antonie et al., 2022a).

Tema de cercetare abordată în teza de doctorat vizează identificarea factorilor determinanți direcți și indirecti ai intenției antreprenoriale sustenabile în cazul studenților unei universități din România și a două universități din Serbia, care au beneficiat de educație antreprenorială prin curricula universitară. Cadrul teoretic de referință l-au constituit modelul evenimentului antreprenorial (Shapiro et Sokol, 1982) și modelul comportamentului planificat (Ajzen, 1991, 2002), integrate și extinse în vederea adaptării lor la contextul antreprenoriatului sustenabil. Scopul acestui studiu a fost de a stabili antecedentele intenției antreprenoriale sustenabile a studenților care au beneficiat de educație antreprenorială prin intermediul curriculei universitare și de un context academic instituțional care modelează și inspiră antreprenoriatul sustenabil, în contextul a două țări est-europene, România și Serbia, cu nivele de dezvoltare diferite, caracteristici culturale similare, apropiate geografic și diferite din perspectiva integrării în blocul economic regional european.

Teza de doctorat cuprinde șase capitole în care sunt prezentate problematica intenției antreprenoriale sustenabile și factorii care o determină în lumina celor mai reprezentative modele teoretice de cercetare.

Primul capitol face o delimitare conceptuală a antreprenoriatului sustenabil pornind de la conceptul de antreprenoriat, cu sublinierea rolului pe care antreprenoriatul și antreprenorii îl au în cadrul economiilor naționale, respectiv a particularităților antreprenoriatului în contextul dezvoltării sustenabile.

Capitolul al doilea aduce în prim planul analizei intenția antreprenorială sustenabilă și factori care o influențează în contextul reprezentativității teoretice și empirice a modelului evenimentului antreprenorial și a modelului comportamentului planificat.

Capitolul al treilea prezintă metodologia cercetării, fiind delimitate reperele filozofice care au stat la baza strategiei de cercetare, metodologia analizei sistematice a literaturii studiate, modelul de cercetare propus și modul de operaționalizare a constructelor, ipotezele de cercetare și scalele de măsurare utilizate.

Capitolul al patrulea cuprinde delimitarea populației și a eșantioanelor de respondenți, procesul și instrumentul de colectare a datelor, respectiv etapele parcurse în analiza statistică efectuată.

În cel de al cincilea capitol sunt prezentate rezultatele analizei statistice a datelor, respectiv obiectivele urmărite și tehnicile statistice utilizate în cercetarea empirică, caracteristicile eșantioanelor de respondenți și cele psihometrice ale scalelor de măsurare care au fost folosite, rezultatele analizei univariate, de corelații și ale testării ipotezelor de cercetare.

Ultimul capitol al lucrării este destinat concluziilor cercetării efectuate, fiind discutate rezultatele obținute, contribuțiile cercetării, implicațiile teoretice și manageriale ale rezultatelor cercetării, limitele și direcțiile viitoare de cercetare.

Definițiile privind antreprenorul și antreprenoriatul nu sunt standardizate și universal acceptate în literatură, dar au ca punct de intersecție noțiunea de crearea de activități profitabile, ca urmare a proceselor de identificare, explorare și exploatare a unor oportunități (Lindner, 2018). Antreprenoriatul joacă un rol vital în cadrul economiilor naționale, fiind considerat unul din principalii factori de creștere economică, de asigurare a locurilor de muncă noi și generare de inovații (Rusu et Roman, 2017). Poluarea și exploatarea excesivă a resurselor limitate și neregenerabile au făcut ca activitatea antreprenorială să genereze eșecuri de piață și reducerea calității mediului (Koe et al., 2014), impunând necesitatea de a lega antreprenoriatul de dezvoltarea sustenabilă. Antreprenoriatul sustenabil postulează activitatea antreprenorială ca o soluție potențială la degradarea mediului și la inegalitatea socială (Muñoz et Cohen, 2018). Antreprenorii pot urma motivația de a obține beneficii financiare prin crearea unor firme noi sau a unor activități noi în cadrul firmelor existente, în același timp contribuind la diminuarea problemelor sociale, de mediu și a degradării ecologice (Belz et Binder, 2017; Muñoz et Cohen, 2018). În amonte oricărui proces de crearea antreprenorială sustenabilă stă intenția unui antreprenor potențial, adică probabilitatea ca acesta să practice un antreprenoriat sustenabil (Sendawula, 2018). În vederea identificării factorilor determinanți ai intenției antreprenoriale sustenabile au fost avute în vedere, extinse și integrate, modelele specifice

teoriei evenimentului antreprenorial (Shapero et Sokol, 1985) și teoriei comportamentului planificat (Ajzen, 1990, 2002).

Modelul conceptual supus testării empirice a investigat, în primul rând, legăturile directe dintre: educația antreprenorială, respectiv valorile de mediu și factorii comportamentali, dintre factorii comportamentali și dorința, respectiv fezabilitatea percepute privind antreprenoriatul sustenabil, dintre dorința, respectiv fezabilitatea percepute cu privire la antreprenoriatul sustenabil și intenția antreprenorială sustenabilă (Ajzen, 1991, 2002; Nițu-Antonie et al., 2022c; Peng et al., 2021). În al doilea rând, au fost analizate legăturile indirecte dintre educația antreprenorială, respectiv valorile de mediu și intenția antreprenorială sustenabilă, mediate în serie de factorii comportamentali și în paralel de dorința, respectiv fezabilitatea percepute privind antreprenoriatul sustenabil (Ajzen, 1991, 2002; Nițu-Antonie et al., 2022c; Peng et al., 2021; Shapero et Sokol, 1982).

Ipotezele de cercetare validate indică o relație de cauzalitate directă între educația antreprenorială, respectiv valorile de mediu și factorii comportamentali, respectiv între factorii comportamentali, dorința și fezabilitatea percepute privind antreprenoriatul sustenabil, rezultatele fiind consecvente cu cele ale altor cercetări (Nițu-Antonie et al., 2022a, 2022b, 2022c; Peng et al., 2021). Ipotezele validate arată o legătură directă între dorința, respectiv fezabilitatea percepute privind antreprenoriatul sustenabil și intenția antreprenorială sustenabilă, în concordanță cu alte rezultatele empirice efectuate pe eșantioane de studenți din diferite țări (Ebdane, 2019; Nițu-Antonie et al., 2022a, 2022b; Tehseen et Haider, 2021). Din cercetarea empirică efectuată a rezultat că educația antreprenorială, respectiv valorile de mediu influențează indirect și pozitiv intenția antreprenorială sustenabilă prin intermediul factorilor comportamentali și a fezabilității percepute privind antreprenoriatul sustenabil, în condițiile în care factorii comportamentali și dorința percepută privind antreprenoriatul sustenabil nu mediază în serie, respectiv în paralel această legătură. Aceste rezultate empirice sunt consecvente cu rezultatele empirice obținute în alte cercetări efectuate pe eșantioane de studenți din țări diferite (Agu et al., 2021; Nițu-Antonie et al., 2022c).

Originalitatea modelului de cercetare testat și validat prin studiul empiric efectuat este conferită de faptul că, în cadrul unui studiu comparativ între două țări, au fost integrate două modele concurente, fiind evidențiat rolul educației antreprenoriale și a valorilor de mediu asupra intenției antreprenoriale sustenabile, legăturile fiind mediate dublu de factorii comportamentali, de dorința și de fezabilitatea privind antreprenoriatul sustenabil.

Din perspectivă teoretică, modelul de cercetare contribuie la evidențierea mai pregnantă a rolului teoriei comportamentului planificat (Ajzen 1991, 2002) și al teoriei evenimentului

antreprenorial (Shapero et Sokol, 1982) în stabilirea antecedentelor intenției antreprenoriale sustenabile, a rolului mediator, simultan și în paralel, a factorilor comportamentali, a dorinței și fezabilității percepute privind antreprenoriatul sustenabil. Studiul efectuat a întărit impactul combinat al modelelor comportamentului planificat și evenimentului antreprenorial asupra intenției antreprenoriale sustenabile (Tomy et Pardede, 2020).

Din perspectivă practică, modelul de cercetare validat deschide perspective noi în cercetarea academică, iar rezultatele obținute contribuie la îmbogățirea cunoașterii în domeniul antreprenoriatului sustenabil prin factorii de influență ai intenției antreprenoriale și legăturile de cauzalitate dintre constructele ce au fost identificate. La nivel managerial, rezultatele la care s-a ajuns în cercetarea efectuată pot fi utile decidenților chemați să implementeze programe universitare care să integreze valorile de mediu și sustenabilitatea în formarea antreprenorială a tinerilor, respectiv decidenților din sfera politicilor publice pentru stimularea și asigurarea unui mediu economico-social adecvat antreprenoriatului sustenabil în vederea realizării obiectivelor de dezvoltare sustenabilă. Prin intermediu cursurilor de educație antreprenorială care să promoveze protecția mediului, conservarea resurselor și eficiența energetică în domeniul antreprenoriatului, alături de folosirea unor metode pedagogice de predare active, centrate pe student pot fi generate orientări spre valorile ecologice, reducerea epuizării resurselor și o atitudine pozitivă față de cariera de antreprenor sustenabil a tinerilor cu studii universitare. Prin dezvoltarea unor parteneriate interacademice la nivel internațional și cu mediul de afaceri, instituțiile de învățământ superior ar îmbunătăți cunoștințele privind antreprenoriatul la nivelul tinerilor, ar stimula procesului antreprenorial, cu efecte pozitive asupra intenției antreprenoriale sustenabile. La nivel guvernamental, elaborarea și promovarea de politici preferențiale, de coduri de conduită sustenabilă ar putea determina antreprenorii să asimileze modalități de aplicare a valorilor de mediu.

Limitele cercetării sunt datorate rezultatelor obținute, validate pentru eșantioane de respondenți de la un număr restrâns de universități din România și Serbia, ceea ce impune extinderea eșantioanelor de studenți chestionați în vederea generalizării rezultatelor empirice, precum și efectuarea unor studii de tip longitudinal, folosind metodologii mixte, calitative și cantitative. Studiile longitudinale ar permite explorarea modului în care intenția antreprenorială sustenabilă se poate modifica în decursul vieții unor persoane, respectiv a modului cum diferă intenția antreprenorială sustenabilă de lungă durată de cea de moment (O’Gorman, 2019).

Direcțiile viitoare de cercetare ar putea include în model alte variabile individuale și exogene relevante pentru stimularea intenției antreprenoriale sustenabile, respectiv a comportamentului antreprenorial sustenabil, ca rezultat al materializării în fapt a intenției antreprenoriale.

Cuvinte cheie: intenția antreprenorială sustenabilă, teoria evenimentului antreprenorial, teoria comportamentului planificat, dorința și fezabilitatea privind antreprenoriatul sustenabil, factori comportamentali, valori de mediu, educația antreprenorială .

Abstract

Intention is a mental state critical to anticipate, understand and explain human cognition and action (Arru, 2020). In the entrepreneurial field, the notion of intention refers to a person's disposition and willingness to start a new firm and to the person's expectations to become successful with it in the future (Farrukh et al., 2018). Entrepreneurial intention gains a sustainable feature when the individual's conviction and dedication to establish a firm in the future meets simultaneously the consideration of balanced economic, environmental, and social objectives (Agu et al., 2021). Identifying the characteristics and factors that encourage sustainable entrepreneurial intention (SEI) can help universities to take the necessary measures and build entrepreneurial education (EE) programs and curricula that endorse environmental values (EV) and to fit sustainability among the curricula and syllabi designated to young generations. Additionally, government decision-makers can create a conducive business environment that generates profit while preserving the natural and social environment and improving societal well-being (Nițu-Antonie et al., 2022a).

The research theme approached within the doctoral thesis investigates the direct and indirect factors of SEI among students from a Romanian university and two Serbian universities who have received entrepreneurial education through their academic curriculum. In order to adjust to the context of sustainable entrepreneurship, the theoretical framework of entrepreneurial event model (EEM) (Shapiro et Sokol, 1982) and the planned behavior model (PBM) (Ajzen, 1991, 2002), have been incorporated and extended. The goal of this study is to investigate the predictors of SEI among students who have received entrepreneurial education as part of their university curriculum, within an institutional academic context that promotes long-term sustainable entrepreneurship in the context of two Eastern European countries. Thus, the study focuses on Romania and Serbia, with different levels of development, similar cultural characteristics, and varying degrees of integration into the European regional economic bloc.

The thesis comprises six chapters that present sustainable entrepreneurial intention (SEI) and its determining factors based on the main representative theoretical research models.

The first chapter provides a conceptual delineation of sustainable entrepreneurship, starting from the notion of entrepreneurship and emphasizing its' and the entrepreneur's role in national economies and the peculiarities of entrepreneurship within the context of sustainable development. In the second chapter, the theoretical analysis focuses on SEI and the influencing factors, drawing on the representative theoretical and empirical research of the EEM and the PBM.

The third chapter presents the research methodology, defining the philosophical foundations of the research strategy, the systematic analysis of the relevant literature, the proposed research model, operationalization of constructs, research hypotheses, and measurement scales.

The fourth chapter delimits the population and samples of respondents, describes the data collection process and instruments, and covers the phases of the performed statistical analysis.

Within the fifth chapter results of the statistical analysis are presented, including the objectives and applied statistical techniques within the empirical part, characteristics of the respondent samples, psychometric properties of the used measurement scales, results of univariate analysis, correlations, and testing of research hypotheses.

The final chapter of the thesis offers research conclusions, discussing the obtained results, contributions, theoretical and managerial implications, limitations, and future research directions.

Definitions for entrepreneur and entrepreneurship lack standardization and universal acceptance in the literature, however, they converge on the notion of creating profitable activities through the identification, exploration, and exploitation of opportunities (Lindner, 2018). Entrepreneurship plays a vital role in national economies, contributing to economic growth, job creation, and innovation (Rusu et al., 2017). Nevertheless, entrepreneurial activities have also led to market failures and environmental degradation due to pollution, limited or unregenerable resource depletion (Koe et al., 2014), thus highlighting the need to link entrepreneurship with sustainable development. Entrepreneurship is viewed as a viable solution to environmental deterioration and social injustice in sustainable entrepreneurship (Muñoz et Cohen, 2018). Entrepreneurs can pursue their motivation to obtain financial benefits by creating new firms or adding new activities within existing firms, while solving social, environmental, and ecological issues (Belz et Binder, 2017; Muñoz et Cohen, 2018). Intentions of a potential entrepreneur, as the probability to practice sustainable entrepreneurship, is at the heart of any sustainable entrepreneurial process (Sendawula, 2018). EEM (Shapero et Sokol, 1982) and PBM (Ajzen, 1990, 2002) were used to identify the factors of SEI.

The conceptual model investigated the direct relationships between entrepreneurial education (EE), environmental values (EV), behavioral factors (BF), perceived desire/feasibility related to sustainable entrepreneurship (PD, PF), and sustainable entrepreneurial intention (SEI) (Ajzen, 1991, 2002; Nițu-Antonie et al., 2022c; Peng et al., 2021). Secondly, it also investigated the indirect relationships between EE, EV, and SEI, as mediated by BF, PD and PF (Ajzen, 1991, 2002; Nițu-Antonie et al., 2022c; Peng et al., 2021; Shapero et Sokol, 1982).

The valid research hypotheses show direct causal relationships between EE, EV, and BF, as well as BF, PD, PF, and SEI, therefore the obtained results being in line with several previous research findings (Nițu-Antonie et al., 2022a, 2022b, 2022c; Peng et al., 2021). There is also a direct link between PD and SEI, as well between PF and SEI, according to studies conducted on student samples from various countries (Ebdane, 2019; Nițu-Antonie et al., 2022a, 2022b; Tehseen et Haider, 2021).

Moreover, the study reveals that EE and EV indirectly and positively influence SEI through BF and the PF specific for sustainable entrepreneurship, when BF and the PD explicit for sustainable entrepreneurship do not mediate sequentially nor concurrently the above relation. These indirect relations are consequent with the empirical results of studies from different countries (Agu et al., 2021; Nițu-Antonie et al., 2022c).

The originality of the research model lies in integrating and validating two competing models in a comparative study between two countries. This highlights the role of EE and EV in SEI, with double mediation by BF, PD and PF regarding sustainable entrepreneurship.

From a theoretical perspective, the research model enhances the understanding of the antecedents of SEI and the simultaneous and parallel mediating roles of BF, PD, and PF regarding sustainable entrepreneurship within the framework of PBM (Ajzen, 1991, 2002) and EEM (Shapero et Sokol, 1982). The study contributes to the integration of these models and strengthens the combined impact of PBM and EEM on SEI (Tomy et Pardede, 2020).

From practical perspective, the proven research model expands knowledge in the field of sustainable entrepreneurship and provides new possibilities for academic studies by identifying the influencing aspects of entrepreneurial intention and the causal linkages between the identified characteristics. At managerial level, the results and the conclusions of the present study can be employed to inform public policymakers on how to foster an economic-social environment conducive to sustainable entrepreneurship and the achievement of sustainable development goals, as well as to guide academic decision-makers in designing study programs that encourage EV and sustainable approach within the entrepreneurial education of youth.

By incorporating courses on environmental protection, resource conservation, and energy efficiency into entrepreneurship education, universities can cultivate ecological values, reduce resource depletion, and foster positive attitudes towards sustainable entrepreneurial careers among young individuals. Collaborations between higher education institutions, international partners, and the business community can further enhance entrepreneurship knowledge among young people, stimulate entrepreneurial thinking, and provide practical experiences, thereby positively impacting sustainable

entrepreneurial intention. Furthermore, at government level, the elaboration and promotion of preferential laws and codes of conduct for sustainable behavior can help inspire businesspeople to assimilate new methods to implement environmental values and to appreciate the environment.

The limitations of this research stem from the obtained results, which are based on samples from a limited number of universities in Romania and Serbia. Therefore, expanding the sample size and conducting longitudinal studies using mixed methodologies (qualitative and quantitative) would be beneficial to generalize the empirical findings. Longitudinal studies can explore how SEI evolves over time and how long-term SEI intention differs from current intention (O'Gorman, 2019).

Future research directions could include other relevant individual and exogenous variables that stimulate SEI and examine sustainable entrepreneurial behavior as an outcome of SEI materialization.

Keywords: sustainable entrepreneurial intention, the entrepreneurial event model, the theory of planned behavior, perceived desire and feasibility related to sustainable entrepreneurship, behavioral factors, environmental values, entrepreneurial education.